

GENÇLERİN YAŞLI AYRIMCILIĞINA İLİŞKİN TUTUMLARI: NEVŞEHİR ÖRNEĞİ

Araştırma Makalesi / Research Article

Kurtkapan, H. (2019). Gençlerin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları: Nevşehir Örneği. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 9(1), 220-237.

Geliş Tarihi: 13.05.2019

Kabul Tarihi: 04.06.2019

E-ISSN: 2149-3871

Arş. Gör. Dr. Hamza KURTKAPAN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü

hamzakurtkapan@nevsehir.edu.tr

ORCID No: 0000-0001-9815-7337

ÖZ

Türkiye nüfusu içerisindeki yaşlıların oranı hızla artmaktadır. Nüfusun hızla yaşlanması aile ve toplumda çeşitli sorunlara yol açmaktadır. Bu sorunlar en çok sağlık hizmetlerini finanse ve organize etmede karşımıza çıkmaktadır. Yaşlı bireylerin karşılaştığı bu sorunlar beraberinde yaşlı ayrımcılığını ortaya çıkarmaktadır. Bu araştırma üniversite öğrencilerinin yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumlarını ve bu tutumları etkileyen faktörleri belirleme amacı ile yapılmıştır. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesinde Şubat-Mart 2019 tarihlerinde, 811 öğrencinin katılımı ile gerçekleştirilen bu çalışmada nicel araştırma deseni kullanılmıştır. Bu betimsel ve kesitsel araştırmanın anket formu, araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile Vefikuluçay (2008) tarafından geliştirilen “Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeği”nden (YATÖ) oluşmaktadır. Veriler SPSS 21.0 programı yardımı ile analiz edilmiştir.

Çalışmada üniversite gençlerinin yaşlı ayrımcılığına ilişkin pozitif bir tutum içerisinde oldukları tespit edilmiştir. Gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin olumlu tutumun kadınlarda erkeklerden; yaşlı ile birlikte yaşayanlarda yaşamayanlardan yüksek olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Ayrıca evlenince ebeveynleri ile birlikte yaşamayı isteyenler ile meslek hayatında yaşlılar ile çalışmayı isteyenlerin, istemeyenlere oranla daha olumlu yaşlı ayrımcılığı tutumuna sahip oldukları saptanmıştır ($p<0,01$). Üniversite öğrencilerinin yaşlılara yönelik olumlu tutumlarını desteklemek için lisans müfredatında yaşlı ayrımcılığı konusuna daha fazla yer verilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık Sosyolojisi, Yaşlı Ayrımcılığı, Nüfusun Yaşlanması.

ATTITUDES OF YOUNG PEOPLE TOWARDS ELDERLY DISCRIMINATION: THE CASE OF NEVŞEHİR

ABSTRACT

Rapid aging of the population in Turkey leads to various problems in the family and society. These problems faced by elderly individuals reveal the old discrimination. This research is carried out to determine the attitudes of university students towards age discrimination and the factors affecting these attitudes. In this study, which was conducted with 811 students in February-March 2019 at Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, quantitative research design is used. The questionnaire of this descriptive and cross-sectional survey consists of the personal information form developed by the researcher and the elderly discrimination attitude scales. An attitude scale related to elderly discrimination developed by Vefikuluçay (2008) is used. Data are analyzed with the help of SPSS 21.0 program. In the study, it is determined that university students have a positive attitude towards elderly discrimination ($P < 0,05$). The positive attitude of young people towards older discrimination is higher in women than men, and in people who live together with the elderly than those who do not ($p < 0,01$). In order to support the formation of positive attitudes towards elderly individuals, it is recommended that the issues of older discrimination be included in the undergraduate curriculum.

Keywords: Sociology of Aging, Aged Discrimination, Aging of Population.

1. GİRİŞ

Dünya Sağlık Örgütü raporlarına göre 21. yüzyılın iki önemli trendinden biri nüfusun yaşlanmasıdır (WHO, 2007; Kurtkapan, 2018). Türkiye’de de yaşlı nüfusun genel nüfus içerisindeki oranı artmakta, yaşanan demografik dönüşüm bu iddiayı desteklemektedir. Resmi istatistik kurumunun verilerine göre Türkiye’de yaşlıların nüfusu (65 ve üzeri yaş) 2012 yılında 5 milyon 682 bin 3 kişi iken takip eden beş yılda %17’in üzerinde artarak 2016 yılında 6 milyon 651 bin 503 kişi olmuştur (TÜİK, 2016). 2000 yılında %7’nin altında olan yaşlı nüfus oranının 2018’de %9’lara ulaştığı görülmektedir. Ayrıca bu oranın 2040’ta %16,3’e ulaşacağı öngörülmektedir (TÜİK, 2018). Türkiye nüfusu içerisinde, yaşlıların sayısının hızla artmasından dolayı, yaşlılık her geçen gün daha da önem kazanmaktadır.

Ülkemizde bu hızlı nüfus yaşlanması aile ve toplumda çeşitli sorunlara yol açmaktadır. Bu sorunlar en çok sağlık hizmetlerini finanse ve organize etmede karşımıza çıkmaktadır (Kurtkapan, 2018). Bunun yanında yaşlanma sürecine uyum, barınma ve gelir gibi alanlarda sorunlarla karşılaşmaktadır. Kentleşme ile birlikte aile yapısında değişim ve nüfus içerisinde yaşlıların oranının artması yaşlılara yönelik algı ve tutumları olumsuz etkilemektedir (Canatan, 2008; Kalinkara, 2012; Şentürk ve

Ceylan, 2015). Yaşlı bireylerin karşılaştığı bu sorunlar beraberinde yaşlı ayrımcılığını ortaya çıkarmaktadır.

Nüfusun hızla yaşlanması gençlerin yaşlılara karşı tutum ve algılarını da etkilemektedir. Yaşlılar üretken olmamaları ve çeşitli sağlık sorunları nedenleriyle bazen topluma yük olarak görülebilmektedirler. Yaşlıların önemli bir bölümünün yüzleştiği gelir yetersizliği, aile ve akraba çevresi tarafından sağlanan yetersiz sosyal destekler bu algıyı pekiştirmektedir (Olak ve Tümer, 2017: 55). Yaşlıları bağımlı ve sosyal yük olarak görme toplumda yaşlılara karşı olumsuz ayrımcılığı arttırmaktadır.

Yaşlılık sosyolojisinde yer alan konular arasında yaşlı ayrımcılığı, yaşlı istismarı gibi konular giderek daha fazla çalışılmaya başlamıştır (Kurtkapan, 2018). Butler'ın (1969) geliştirdiği “yaşlı ayrımcılığı” (*ageism*) kavramı, bireylerin sırf ileri yaşlarından dolayı sistematik bir biçimde sosyal dışlanmayla karşılaşmaları anlamını taşımaktadır. Palmore yaşlı ayrımcılığını tarihte en son ortaya çıkan ayrımcılık türü olarak tanımlamaktadır (1990: 3–5). Yaşlı ayrımcılığı, insanların tıpkı deri rengi ya da cinsiyetinden dolayı olumsuz ayrımcılığa maruz bırakıldıkları gibi, yaşlarının ilerlemesinden dolayı sistematik olarak kötü söz ve tutumlarla karşılaşmalarını ifade etmektedir (Bond ve Cabrero, 2007: 117) Bu kavram yaşlıların toplumda karşılaştıkları olumsuz ayrımcılığı belirtmek için kullanılmaktadır. Yaşlıları engelli, çirkin, huysuz, güçsüz veya zihinsel olarak yetersiz gibi kalıp yargularla nitelendirme bu ayrımcılığa örnektir (Powell, 2006: 75).

Modern dönemde yaşlı ayrımcılığını destekleyen politikaların izlerine hayatın her alanında rastlamak mümkündür. Sosyal hayatın içerisinde olumlu değerlendirmelerin gençlikle, olumsuz değerlendirmelerin ise yaşlılıkla ilişkilendirilmesi de bu ayrımcılığa işaret etmektedir. Zira tüketim kültürünün egemen olduğu günümüzde genç ve enerjik olmak yüceltilirken yaşlı bedene sahip olmak olumsuzluğu, bozulmuşluğu ve kayıpları temsil etmektedir. Yaşlı ayrımcılığına gündelik yaşamın pek çok boyutunda da rastlamak mümkündür (Powell, 2006: 75). Bunların yansıması olarak gündelik yaşamda “buruşuk”, “kırışik yüz”, “bunak”, “inatçı keçi” gibi ifadelerin yaşlıları nitelirmede kullanılması da yaşlılara karşı bir etiketlemeye işaret etmektedir. Bu yolla onların sosyal izolasyonu ile sonuçlanacak bir söylem oluşmaktadır (Palmore, 1990: 5; Bond ve Cabrero, 2007: 117).

Türkiye’de yaşlı ayrımcılığı çalışmaları genellikle üniversiteli gençler ile yapılmaktadır. Bu çalışmaların tamamında üniversite öğrencilerinin yaşlı bireylere karşı tutumlarının olumlu olduğu belirtilmektedir (Vefikuluçay, 2008; Özdemir, 2009; Yılmaz ve Özkan, 2010). Gençlerin yaşlılara ilişkin ayrımcılık vb. konularda olumlu tutumlarının daha da geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Üniversite

eğitimi aktif iř yaşamındaki yaşlı ayrımcılığını ortadan kaldırmada kritik bir öneme sahiptir. Bu açıdan üniversitede ders, seminer ve atölyeler düzenlenmelidir. Gençlerde yaşlılık dönemine ilişkin olumlu yargıların geliştirilebilmesi için bunlardan önce yapılması gereken iř onların yaşlı ayrımcılığı tutumlarının belirlenmesidir (Vefikuluçay, 2008). Tüm bunlardan hareketle bu çalışmada üniversiteli gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumlarının ve bu tutumları etkileyen etkenlerin ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Araştırma Nevşehir’de lisans düzeyinde eğitim gören kayıtlı üniversiteli gençleri kapsamaktadır.

2. YÖNTEM

Araştırmada nicel araştırma yöntemi kullanılmaktadır. Gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumlarını ortaya çıkarmak amacıyla yapılan bu betimsel ve kesitsel çalışmada, yaşlı ayrımcılığını etkileyen faktörler de değerlendirilmektedir. Bu araştırmanın evreni Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi’nde lisans öğrenimi gören 17-40 yaş aralığındaki bireylerden oluşmaktadır. Araştırma örneklemini oluşturacak bölüm ve öğrenciler basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Araştırma 819 lisans öğrencisi ile yapılmıştır. Katılımcıların 559’i (%69,3) kadın; 260’sı (%31,7) erkekten oluşmaktadır.

Araştırmada kullanılan anket formu iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu yer almaktadır. İkinci bölümde ise “Yaşlı Ayrımcılığı Tutum Ölçeği” bulunmaktadır. Anket formunun ilk bölümünde katılımcıların ve ailelerinin demografik özellikleri ve gençlerin yaşlılarla yaşama süreleri yer almaktadır. Sınıf ortamında anket formunu doldurmaları istenmiştir.

2.1. Yaşlı Ayrımcılığı Tutum Ölçeği (YATÖ)

Vefikuluçay’ın geliştirdiği 23 maddelik 5’li likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,80 olarak hesaplanmıştır. Katılımcıların YATÖ’den alabilecekleri en yüksek puan 115 iken en düşük puan 23’dür. Katılımcının aldığı puan yükseldikçe yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumu olumlu olmaktadır. Puan azaldıkça yaşlı ayrımcılığına ilişkin olumsuz tutuma sahip olduğunu göstermektedir. Yaşlı Ayrımcılığı Tutum Ölçeğinin (YATÖ) üç boyutu bulunmaktadır. Bunlardan ilki “yaşlının yaşamını sınırlama”, ikincisi “yaşlıya yönelik olumlu ayrımcılık” ve sonuncusu “yaşlıya yönelik olumsuz ayrımcılık”tır. YATÖ’de yer alan alt boyutlardan “yaşlının yaşamını sınırlama” boyutunda toplam 9 madde yer almaktadır. Burada 9 ila 45 arasında değişen aralıkta puan alınabilmektedir. Puanlar artıkça olumlu tutum da artmaktadır. “Yaşlıya yönelik olumlu ve olumsuz ayrımcılık” boyutlarında sırası ile 8 ve 6 madde yer almaktadır.

Yaşlıya yönelik olumlu ayrımcılıkta en yüksek 40 ve en düşük 8 puan alınabiliyorken; olumsuz ayrımcılıkta ise en yüksek 30 ve en düşük 6 puan alınabilmektedir (Vefikuluçay, 2008).

2.2. Anket Formunun Uygulanması:

Araştırma öncesi Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesinden 16.01.2019/1 karar tarihli Etik Kurul Raporunun yanı sıra Fakülte yönetimleri ve katılımcılardan gerekli izinler alınmıştır. Anketin işlerliğini test etmek üzere 20 gönüllüye pilot uygulama yapılmıştır. Pilot uygulama sonrası ankette gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra, anket Şubat-Mart 2019 tarihleri arasında uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21.0 programı kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilme aşamasında tanımlayıcı istatistik metodlarından yararlanılmıştır. İstatistiksel veriler değerlendirilirken t-testi ve tek yönlü (One way) ANOVA testlerine başvurulmuştur. Bulgular %95 güven aralığında değerlendirilmiştir.

3. BULGULAR VE TARTIŞMA

Bu bölümde Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesine kayıtlı 17 yaş ve üzeri 819 genç katılımcıya uygulanan Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ) ve kişisel bilgi formundan elde edilen verilerden hareketle yapılan analizlere yer verilmektedir. Öncelikle katılımcıların demografik özellikleri ve ölçekten aldıkları puanlar analiz edilmiştir. Sonrasında katılımcıların yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumlarını etkileyen cinsiyet, aile tipi, yaşlı ile birlikte yaşama ve çalışma, huzurevinde kalmayı isteme durumları t-testi ile gelir ve yaş grubu gibi değişkenler ise tek yönlü varyans analizi ANOVA ile analiz edilmiştir.

Araştırmada katılımcıların yaşlı ayrımcılığı tutumlarına etki eden bağımsız değişkenler olarak, cinsiyet, yaş, ailenin ortalama geliri, doğduğu yer, aile tipi, yaşlı bireyle yaşama durumu, aile kurduktan sonra yaşlı ebeveynler ile aynı evde yaşama isteği, bakıma ihtiyaç duyacak kadar yaşlanınca huzurevinde kalma ve yaşlı bireyle çalışma isteği belirlenmiştir. Bağımsız değişkenlere ilişkin frekans ve yüzde bilgileri Tablo 1'de gösterilmektedir.

3.1 Frekans Analizi

Tablo 1: Katılımcıların Demografik Özellikleri

Cinsiyet	f	%
Erkek	260	31,7
Kadın	559	68,3
Yaş		
17-19	129	15,7
20-24	611	77,8
25-40	50	3
Cevap yok	29	3,5
Ailenin ortalama geliri		
0-1700 TL	176	21,5
1701- 2200TL	164	20,0
2201-3250 TL	170	20,8
3250+ TL	167	20,4
Cevap yok	142	17,3
Doğduğu Yer		
Kır	274	33,5
Kent	529	64,5
Cevap yok	16	2
Aile Tipi		
Çekirdek Aile	711	86,8
Geniş Aile	94	11,5
Cevap yok	14	1,7
Aile kurduktan sonra ebeveynler ile birlikte yaşama isteği		
Evet	571	69,7
Hayır	231	28,2
Cevap yok	17	2,1
Huzurevinde kalmayı tercih etme		
Evet	168	20,5
Hayır	643	78,5
Cevap yok	8	1
Çalışma yaşamında 60 yaş ve üzeri çalışma arkadaşı isteme		
Evet	411	50,2
Hayır	400	48,8
Cevap yok	8	1
Toplam	819	100

Tablo 1’de görüleceği üzere araştırmaya katılanların %68,3’ü kadın, %77,8’i 20-24 yaş grubundadır. Katılımcıların %41,5’i ailenin ortalama gelirini asgari ücretin altında belirlemiştir. Gençlerin %64,5’i kentte doğup büyüdüğünü, %86’sı ise çekirdek ailede yetiştiğini ifade etmiştir.

Katılımcıların %69,7'si evlenip aile kurduktan sonra da anne ve/veya babası ile birlikte yaşamak istediğini, %78,5'i yaşlanınca huzurevinde kalmak istemediğini belirtmiştir. Ayrıca gençlerin yarısı (%50,2) çalışma yaşamında 60 yaş ve üzeri çalışma arkadaşı istediğini belirtmiştir.

Tablo 2: Katılımcıların YATÖ' den ve Alt Boyutlarında Aldıkları Puan Ortalamaları

Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ) Alt Boyutları	N	Ort	Ss	Min	Max
Yaşlıların Yaşamını Sınırlama	819	33,31	4,80	11	45
Yaşlıya Yönelik Olumlu Ayrımcılık	819	30,88	5,42	8	40
Yaşlıya Yönelik Olumsuz Ayrımcılık	819	16,94	3,70	6	30
YATÖ Toplam	819	81,13	8,83	48	112

Katılımcı gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin toplamda ortalama $81,13 \pm 8,83$ puan aldıkları saptanmıştır. Katılımcıların Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeğinin “yaşlıların yaşamını sınırlama” alt boyutundaki düzeyi $33,31 \pm 4,80$ iken, bu düzey “yaşlıya yönelik olumsuz ayrımcılık” alt boyutunda $16,94 \pm 3,70$, “yaşlıya yönelik olumlu ayrımcılık” boyutunda ise $30,88 \pm 5,42$ 'dir.

Bu araştırmada üniversiteli gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin olumlu tutuma sahip oldukları tespit edilmiştir. Bu sonuçlar literatürdeki diğer çalışmalarla örtüşmektedir. Türkiye’de çeşitli üniversite öğrencileri ile yapılan çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır (Vefikuluçay, 2008; Özdemir, 2009; Yılmaz ve Özkan, 2010). Öğrencilerin yaşlılara yönelik olumlu tutum geliştirmelerinde Türk aile ve toplum yapısı ile gelenek ve göreneklerindeki yaşlılara saygı ve yaşlıları değerli görmenin etkili olduğu söylenebilir.

3.2. Katılımcıların Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarını Etkileyen Faktörler

3.2.1. Analiz 1. Katılımcıların Cinsiyet, Yaşam Yeri, 65 Yaş Üstü Bireyle Yaşama, Aile Tipi Değişkenlerine Göre Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları (YATÖ)

Üniversite gençliğinin YATÖ durumları cinsiyet, doğduğu ve büyüdüğü yerleşim yeri (kır/kent), 65 yaş üstü akrabaları ile birlikte yaşama durumu ve aile tipi değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacı ile bağımsız gruplar t testi yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeğinin (YATÖ) Katılımcıların Cinsiyet, Doğduğu Ve Büyüdüğü Yerleşim Yeri (Kır/Kent), 65 Yaş Üstü Akrabaları İle Birlikte Yaşama Durumu ve Aile Tipi Değişkenlerine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız Gruplar t-Testi Sonuçları

Puan	Değişkenler	N	\bar{X}	Ss	Shx	t Testi		
						t	Sd	p
Yaşlı	Kadın	559	3,56	0,36	0,01	3,455	817	0,001*
	Erkek	260	3,46	0,41	0,03			
Ayrımcılığına	Köy doğumlu	529	3,53	0,372	0,016	0,759	518	0,448
	Kent doğumlu	274	3,51	0,400	0,002			
İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ)	Çekirdek Aile	711	3,53	0,38	0,014	0,649	124	0,518
	Geniş Aile	94	3,50	0,53	0,036			
(YATÖ)	65 yaş üstü aile bireyleri ile birlikte yaşama durumu					1,968	811	0,049*
	Evet	392	3,55	0,36	0,018			
	Hayır	421	3,50	0,40	0,019			

Tablo 3'te görüleceği üzere katılımcıların Yaşlı Ayrımcılığı Tutum Ölçeği (YATÖ) puan ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bağımsız gruplar t-testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($t=3,455$; $p>0,001$). Söz konusu farklılık kadınlar lehine gelişmiştir. Diğer taraftan kır/köy ya da kent doğumlu katılımcıların yaşlı ayrımcılığı tutum ölçeği puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($t=3,455$; $p>0,05$). Benzer şekilde katılımcıların geniş ailede ya da çekirdek ailede yaşamaları onların yaşlı ayrımcılığı tutumlarını etkilememektedir. ($t=0,649$; $p>0,05$) Aile tipi yaşlı ayrımcılığını etkilememişken, ailede yaşlı bireyler ile birlikte belirli bir süre yaşayıp/yaşamama katılımcıların yaşlı ayrımcılığı tutumlarını etkilemektedir. Şöyle ki katılımcıların YATÖ puan ortalamaları ile büyük ebeveynleri ile birlikte yaşama değişkeni arasında bağımsız gruplar t-testi sonucunda grupların aritmetik ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($t=1,968$; $p<0,05$). Fark büyük ebeveynleri ile birlikte yaşayanlar lehine gelişmiştir. Baka bir deyişle araştırmaya katılan gençlerin yaşamların bir bölümünde büyük ebeveynleri ile yaşamaları onların yaşlı ayrımcılığı tutumlarına olumlu yansımıştır.

3.2.2. Analiz 2: Katılımcıların Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarının Ailenin Gelir Durumu ve Yaş Gruplarına İlişkin ANOVA

Katılımcıların YATÖ'lerinin aile gelirine göre farklılaşma durumunu ortaya koymak amacı ile tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmıştır. Yapılan analize ilişkin bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4: Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumların Katılımcıların Ailesinin Aylık Ortalama Geliri Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

f, \bar{x} , ve ss değerleri					ANOVA Sonuçları					
Puan	Ailenin Ort. Geliri	N	\bar{X}	Ss	Var K	KT	Sd	KO	F	p
Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum (YATÖ)	0- 1700 TL	176	3,53	0,38	Gr Ara	0,538	3	0,17	1,22	0,299
	1701-2200	164	3,48	0,39	Gr İçi	98,21	6730,14			
	2201-3250	170	3,56	0,37	Toplam	98,74	676			
	3251 TL + Toplam	677	3,53	0,38						

Tabloda görüleceği üzere yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutum ölçeği aritmetik ortalamasının ailenin ortalama gelir değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacı ile yapılan tek yönlü varyans (ANOVA) sonucunda gelir grupları arasında istatistiksel anlamda anlamlı bir fark bulunmamıştır ($F=1,22$; $0,299$; $p>,05$). Ayrıca katılımcıların YATÖ'lerinin yaş gruplarına göre farklılaşma durumunu ortaya koymak amacı ile tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmıştır. Yapılan analize ilişkin bulgular Tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5: Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumların Katılımcıların Yaş Grubu Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

f, \bar{x} , ve ss değerleri					ANOVA Sonuçları					
Puan	Yaş Gr.	N	\bar{X}	Ss	Var K	KT	Sd	KO	F	p
Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum (YATÖ)	17-19 Yaş	129	3,53	0,38	Gr. Ara	0,38	2	0,01	0,13	0,87
	20-24 Yaş	611	3,52	0,38	Gr. İçi	114,9	787	0,14		
	25-40 Yaş	50	3,53	0,36	Toplam	114,9	789			
	Toplam	790	3,52	0,38						

Tabloda görüleceği üzere yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutum ölçeği aritmetik ortalamasının yaş grubu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacı ile yapılan tek yönlü varyans (ANOVA) sonucunda yaş grupları arasında istatistiksel anlamda anlamlı bir fark bulunmamıştır (F=0,13; 0,87; p>,05).

3.2.3. Analiz 3. Katılımcıların Yaşlı İle Çalışma İsteği, Evlenince Ebeveynleri İle Birlikte Yaşama İsteği ve Bakıma İhtiyaç Duyduğunda Huzurevinde Kalabilme Değişkenlerine Göre Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları (YATÖ)

Üniversite gençliğinin YATÖ durumlarının meslek yaşamında 65 yaş üstü bireyler ile çalışmayı isteyip istemedikleri, evlenince büyük ebeveynleri ile birlikte yaşamak isteyip istemedikleri, bakıma ihtiyaç duyacak kadar yaşlanınca huzurevinde kalmayı isteyip istemediklerine değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacı ile bağımsız gruplar t testi yapılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 6'da verilmiştir

Tablo 6. Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeğinin (YATÖ) Katılımcıların Meslek Yaşamında 65 Yaş Üstü Bireyler ile Çalışmayı İsteyip İstemedikleri, Evlenince Büyük Ebeveynleri ile Birlikte Yaşamak İsteyip İstemedikleri, Bakıma İhtiyaç Duyacak Kadar Yaşlanınca Huzurevinde Kalmayı İsteyip İstemediklerine Değişkenlerine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız t-Testi Sonuçları

Puan	Değişkenler	N	\bar{X}	Ss	Shx	t Testi		
						t	Sd	p
	Aile kurduktan sonra ebeveynler ile birlikte aynı evde yaşama isteği							
Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ)	Evet	571	3,56	0,37	0,01	3,45	409,320	0,01
	Hayır	231	3,45	0,39	0,02			
	60 yaş üstü bireyler ile birlikte çalışma isteği							
Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ)	Evet	411	3,57	0,39	0,01	3,33	806,7	0,001
	Hayır	400	3,48	0,36	0,01			
	Bakıma ihtiyaç duyacak kadar yaşlanınca huzurevinde kalma isteği							
Yaşlı Ayrımcılığın İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ)	Evet	168	3,45	0,39	0,03	-2,897	809	0,04
	Hayır	643	3,54	0,37	0,01			

Tablo 6'da görüleceği üzere örnekleme oluşturan gençlerin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeği (YATÖ) puan ortalamalarının meslek yaşamında 60 yaş üstü bireyler ile çalışmayı isteyip istememe değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği analiz edilmiştir. Bu amaçla gerçekleştirilen bağımsız gruplar t testi sonucunda grupların aritmetik

ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($t=3,33$; $p<0,001$). Söz konusu fark melek yaşamında 60 yaş üstü bireyler ile çalışmak isterim diyenler lehinedir. Benzer şekilde katılımcıların YATÖ puan ortalamalarının ileride evlenip aile kurduktan sonra anne ve/veya babaları ile birlikte aynı evde yaşamayı isteyip istememe değişkenine göre de istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($t=3,45$; $p<0,01$). Söz konusu fark ebeveynleri ile birlikte yaşamaya evet cevabı verenler lehinedir.

Araştırma kapsamında gençlerin ileride bakıma ihtiyaç duyduklarında huzurevinde kalmayı isteyip istemedikleri sorulmuştur. Bu soruya cevap veren 811 katılımcının büyük bir bölümü (%79,3) hayır seçeneğini işaretlemiştir. Tablo 6'da görüleceği üzere katılımcıların YATÖ puan ortalamaları onların huzurevinde kalmayı isteyip istememe durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark oluşturmaktadır ($t=-2,897$; $p<0,05$).

4. SONUÇ

Çalışmanın bu bölümünde Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesinde 2019-2019 Eğitim ve Öğretim yılında kayıtlı lisans öğrencisi yaş ortalaması 21 olan genç bireylerin yaşlı ayrımcılığı düzeyleri bazı değişkenlere göre incelenmiş ve elde edilen bulgular literatürdeki diğer bulgular ile karşılaştırılmıştır. Katılımcıların yaşlı ayrımcılığı puan ortalamaları, cinsiyet, doğup büyüyen yer (kır/kent), büyük ebeveynle birlikte yaşama, aile tipi, yaş, gelir gruplarına göre farklılaşp farklılaşmadığına dair bir dizi sonuca ulaşılmıştır. Elde edilen bulgular ikincil veriler ışığında tartışılmış, gelecek uygulama ve çalışmalar için öneriler geliştirilmiştir.

Araştırma sonuçları değerlendirildiğinde katılımcıların olumlu bir düzeyde yaşlı ayrımcılığı tutumuna sahip oldukları tespit edilmiştir. Literatürdeki diğer çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Ülkemizde üniversite öğrencileriyle yapılan çalışmalarda benzer bir sonuç bulunmuştur (Soyuer vd., 2010; Dinçer vd., 2016; Güven vd., 2012; Yıldırım-Usta vd., 2012). 2010 ve 2017 yılları arasında Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutum Ölçeği kullanılarak (YATÖ) yapılan çalışmalarda YATÖ'nün cinsiyet, aile tipi, yaşlı bireyle yaşama ve çalışma, doğulan ve yaşanan yer, eğitim durumu ve ebeveynlerin eğitim durumları değişkenleri ile etkilediği görülmektedir (Tekin-Kaya ve Örsal, 2018: 549).

Bu çalışmada katılımcıların yaşlı ayrımcılık tutumları ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Kadın katılımcıların erkeklere oranla daha olumlu bir tutuma sahip oldukları tespit edilmiştir. Literatürde benzer biçimde kadınların erkeklere oranla daha olumlu tutuma sahip olduğunu belirten çalışmalar bulunmaktadır (Güven vd., 2012: 104; Ünsar vd., 2015:

66; Boz vd., 2017; Altay ve Aydın, 2015: 17; Dinçer vd., 2016: 35). Diğer taraftan erkeklerin yaşlılara karşı daha olumlu tutuma sahip olduğunu belirten çalışmalar da bulunmaktadır (Ceylan ve Öksüz, 2015: 465). Literatürde yaşlı ayrımcılığının cinsiyetler arasında farklılık gösterdiğini belirten çalışmalar olduğu gibi bunun cinsiyetler arasında farklılık göstermediğini belirten çalışmalar da vardır (Soyuer vd., 2010: 24; Yazıcı, vd., 2015: 84; Çilingir vd., 2017: 139).

Bu durum üzerinde çeşitli faktörler etkili olmaktadır. Öncelikle Türkiye’de yaşam beklenti süresi erkeklere oranla kadınlarda daha yüksektir. Kadın katılımcıların, kendilerinin yaşlanacağını düşündüklerinden yaşlılık dönemine dair daha olumlu düşüncelere sahip oldukları söylenebilir. Yaşlılık döneminde karşılaşılabileceği sorunları tek başına aşamayacağını düşündüğünden bu dönemde kendisine yaşlı ayrımcılığı yapılmaması için kendisi bu anlamda yaşlı ayrımcılığına karşı bir tutum içerisinde olduğu söylenebilir. Yaşlılık döneminde yaşanan fiziksel, zihinsel ve bedensel gerilemeler ile yalnız başına mücadele edebilme bilincinin zayıflığı da bu durumda etkindir. Ayrıca toplumsal cinsiyet rollerinde yaşlıya bakım verme rolünün, kız ve erkek çocuklarının yetiştirilmelerinin bu durumu etkilediği söylenebilir.

Çalışmada katılımcıların doğup büyüdüğü kırsal ya da kent olmasının onların yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumları üzerinde etkili olmadığı tespit edilmiştir. Literatürde bu çalışmaya benzer şekilde bireylerin doğdukları ve yaşadıkları yerin onların yaşlı ayrımcılığında etkili olmadığını belirten çalışmalar (Soyuer, 2010; Köse, 2015; Çilingir vd., 2017: 140; Özbek-Yazıcı vd., 2015: 84; Dinçer vd., 2016: 36; Boz vd., 2017: 14) yer almaktadır. Bu durum toplumda ana kültürün tüm yerleşim bölgelerinde etkin olduğu ve kırsal ve kent kültürünün bu anlamda benzerlik taşıdığını göstermektedir. Diğer taraftan köy kasaba gibi küçük yerleşim yerlerinde doğan katılımcıların yaşlı ayrımcılığı puanlarının yüksek yani yaşlı ayrımcılığı olumlu olan çalışmalar da bulunmaktadır.

Çalışmada katılımcıların sahip oldukları aile yapısının yaşlı ayrımcılığı üzerinde etkili olmadığı tespit edilmiştir. Başka bir ifade ile geleneksel/geniş aile ya da modern/çekirdek aile oluşu yaşlı ayrımcılığında etkili olmadığı tespit edilmiştir. Literatürde benzer şekilde aile tipinin yaşlılara yönelik tutumları etkilemediğini belirten çalışmalar yer almaktadır (Soyuer vd., 2010; Köse vd., 2015: 149; Altay ve Aydın, 2015). Aile tiplerinin yaşlı ayrımcılığına etkisinin olmamasının öğrencilerin farklı aile tiplerinde yetişmeler de benzer sosyalizasyon süreçlerinden geçmelerine bağlanabilir. Diğer taraftan bazı çalışmalarda çekirdek aileye sahip olmanın yaşlıların yaşamını sınırlama puanları daha yüksek olduğunu belirten araştırmalara rastlanılmıştır (Tekin Kaya ve Örsal, 2018: 553).

Çalışmada katılımcıların yaşlı bireyle yaşama durumlarının yaşlı ayrımcılığını olumlu etkilediği tespit edilmiştir. Yaşlılarla daha fazla zaman geçirme onların duygu durumlarını ve yaşadıkları sorunları anlayabilme imkânı sağlamaktadır. Bu da yaşlı ayrımcılığına olumlu yansımaktadır. Benzer sonuçlara göre yaşlı ile birlikte yaşamamanın yaşlı ayrımcılığı üzerinde olumlu yansıması olduğunu belirten çalışmalardır. (Çilingir vd., 2017: 142; Yılmaz ve Özkan, 2010: 50; Dinçer vd., 2016: 31; Ünsar vd., 2015: 66). Diğer taraftan literatürde yaşlı ile birlikte yaşamamanın yaşlı ayrımcılığına etkili olmadığını belirten çalışmalara da rastlanılmaktadır (Özbek-Yazıcı vd., 2015: 85; Ceylan ve Öksüz, 2015: 464; Köse vd., 2015: 147-148).

Çalışmada katılımcıların gelir ve yaş değişkenlerine göre yaşlı ayrımcılığı değişmediği tespit edilmiştir. Üniversite öğrencilerinin yaş aralığının yakın olması yaş değişkenine göre farklılığın ortaya çıkmasını engellemektedir. Ancak yaş aralığının çok olduğu çalışmalarla yaşa bağlı olarak yaşlı ayrımcılığının değişiminin test edilmesi gerekmektedir. Literatüre bakıldığında Dinçer ve arkadaşlarının (2016: 35) yapmış oldukları çalışmada yaş ortalaması ile yaşlı ayrımcılığı ölçeğinin yaşamı sınırlama boyutu ile negatif yönde, olumsuz ayrımcılık boyutu ile de pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

Çalışmada katılımcıların büyük çoğunluğu evlenince ebeveynleri ile birlikte aynı evde yaşamayı istediklerini belirtmektedirler (N: 571; %69,7). Çilingir ve arkadaşlarının (2017) çalışmasında da gençlerin çoğunluğu ileride ebeveynleri ile birlikte yaşamak istediklerini belirtmişlerdir.

Bu çalışmada evlenince ebeveynleri ile aynı evde yaşamayı istemeyenlerin isteyenlere oranla yaşlı ayrımcılığı yüksek çıkmıştır. Literatürde benzer bulgulara rastlanılmıştır (Yılmaz ve Özkan, 2010: 42; Güven vd., 2012: 103). Diğer taraftan ileride ebeveynleri ile birlikte yaşama istemenin yaşlı ayrımcılığına etkisinin olmadığını saptayan çalışmalar da bulunmaktadır (Köse vd., 2015: 148).

Araştırma sonucunda Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesinde 2019 yılında lisans öğrenimi gören gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin olumlu tutuma sahip oldukları görülmektedir. Gençlerin yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumları çeşitli değişkenlerden etkilenmektedir. Gençlerde yaşlılık dönemine ilişkin olumlu yargıları geliştirebilmek için, öncelikle onların yaşlı ayrımcılığı tutumlarının belirlenmesi gerekmektedir (Vefikuluçay, 2008). Bundan dolayı diğer illerdeki gençlerin yaşlı ayrımcılığını da ölçecek ve farklı değişkenlerin bu illerdeki gençlerin yaşlı ayrımcılığına etkilerini ortaya çıkaracak karşılaştırmalı çalışmalara ihtiyaç vardır.

KAYNAKÇA

- Altay, B. ve Aydın, T. (2015). Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarının Değerlendirilmesi, *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 12(1), 11-18.
- Butler, R. N. (1969). Age-Ism: Another Form of Bigotry, *The Gerontologist*, 9(4), 1, 243-246.
- Bond, J. and Cabrero, G. R. (2007). Health and Dependency in Later Life, In Bond, J. Peace, S. Dittmann-Kohli, F. and Westerhof, G. (Ed.) *Ageing in Society: European Perspectives on Gerontology* (p. 113-141.), Los Angeles: Sage.
- Boz, H., Gökçe, N., Özüstün Kıral, A., Mutlu, E., Selvi, N., Ünlü, D. ve Yılmaz, G. (2017). Sağlık Bilimleri Fakültesi ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *Kastamonu Sağlık Akademisi Dergisi*, 2(1), 32-54.
- Canatan, A. (2008). Toplumsal Değerle ve Yaşlılar, *Yaşlı Sorunlarını Araştırma Dergisi*, 1, 62-71.
- Ceylan, H. ve Öksüz, M. (2015). Sosyal Hizmet Lisans Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarının İncelenmesi, *Journal of International Social Research*, 8(39), 459-466.
- Çilingir D., Bulut, E. ve Hindistan, S. (2017). Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 10(3), 137-143.
- Dinçer, Y., Usta, E. ve Bulduk, S. (2016). Üniversite Öğrencileri Gözüyle Yaşlılık Nasıl Algılanıyor?, *Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi*, 9(1), 26-38.
- Güven, Ş. D., Ucakan Muz, G. ve Efe Ertürk, N. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları ve Bu Tutumların Bazı Değişkenlerle İlişkisi, *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi*, 15(2), 99-105.
- Kalınkara, V. (2012). *Temel Gerontoloji: Yaşlılık Bilimi*, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Köse, G., Ayhan, H., Taştan, S., İyigün, E. ve Hatipoğlu, S. (2015). Sağlık Alanında Farklı Bölümlerde Öğrenim Gören Öğrencilerin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi, *Gülhane Tıp Dergisi*, 57, 145-151.
- Kurtkapan, H. (2018). *Kentte Yaşlılık ve Yerel Yönetim Uygulamaları*, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Macnicol, J. (2006). *Age Discrimination: An Historical and Contemporary Analysis*, Cambridge: Cambridge University.
- Olak, A. ve Tümer, A. (2017). Hemşirelik 1. ve 4. Sınıf Öğrencilerin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *OPUS – Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 8(14), 53-67.

- Özdemir, Ö. (2009). *Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özbek-Yazıcı, S., Kalaycı, I., Kaya, E. ve Tekin, A. (2015). Yaşlı Bakım Programı Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *Yaşlı Sorunlarını Araştırma Dergisi*, 2, 77-87.
- Palmore, E. B. (1990). *Ageism: Negative and Positive*, New York: Springer Pub. Co.
- Powell, Jason, L. (2006). *Social Theory and Aging*. Lanham: Rowman and Littlefield Publishers.
- Şentürk, M. ve Ceylan, H. (2015). *İstanbul'da Yaşlanmak ve Yaşlıların Mevcut Durumu Araştırması*, İstanbul: Açılım Kitapevi.
- Tekin Kaya, N. ve Örsal, Ö. (2018). Türkiye'de Üniversite Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığı Davranışlarını Etkileyen Faktörler: Sistemik Derleme, *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(67), 540-557.
- TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu). (2018). Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Sonuçları, 2016 Haber Bülteni, <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=30567> adresinden 25 Mart 2019 tarihinde edinilmiştir.
- Vefikuluçay, D. (2008). *Üniversitede Öğrenim Gören Öğrencilerin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- WHO (World Health Organization). (2007). *Global Age- Friendly Cities: A Guide*, Geneva: Publications of WHO.
- Yazıcı, S. Ö., Kalaycı, I., Kaya, E. ve Tekin, A. (2015). Yaşlı Bakım Programı Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi*, 2, 77-87.
- Yıldırım-Usta, Y., Demir, Y., Yönder, M. ve Yıldız, A. (2012). Nursing Students' Attitudes Toward Ageism in Turkey, *Archives of Gerontology and Geriatrics*, 54, 90-93.
- Yılmaz, E. ve Özkan, S. (2010). Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumları, *Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanat Dergisi*, 3(2), 35-53.

EXTENDED SUMMARY

Purpose

With the urbanization in developed and developing countries, the change in the family structure and the increase in the proportion of the elderly in the population due to various reasons, negatively affect the perception and attitudes towards the elderly (Canatan, 2008; Kalinkara, 2012; Şentürk and Ceylan, 2015). The rate in the general population of the elderly population is increasing in Turkey, and this leads to various problems in society. These problems faced by elderly individuals reveal the old discrimination. In this study, it is aimed to determine the attitudes of the university youth towards the elderly discrimination and the factors that affect these attitudes.

Methodology

Quantitative research method is used in the research. The questionnaire used in the study consists of two parts. The first part contains the personal information form developed by the researcher. In the second part, Vefikuluçay developed a 23-item 5-point Likert-type Discrimination Attitude Scale (DAS). The highest score that the participants can get from YAC is 115 while the lowest score is 23. As the score of the participant increases, the attitude towards older discrimination is positive.

The population of this study consists of individuals aged between 17 and 40 who are studying at Nevşehir Hacı Bektaş Veli University. The research sample was chosen by simple random sampling method. The research was conducted with 819 undergraduate students. 559 (69,3%) women; 260 (31,7%) male.

Prior to the study, Ethics Committee Approval was obtained from the Hacı Bektaş Veli University of Nevşehir and necessary permissions were obtained from the faculty and participants. The questionnaire was implemented between February and March 2019 after the pilot implementation. SPSS 21.0 program was used for data analysis.

Findings (Results)

Based on the data obtained from the Attitude Scale on Elder Discrimination and the personal information form, the demographic characteristics of the participants and their scores were analyzed. Afterwards, subjects such as gender, family type, living and working together with the elderly, asking to stay in a nursing home were analyzed with t-test and subjects such as age and one-way variance analysis were analyzed with ANOVA.

68,3% of the participants were female and 77,8% were 20-24 age group. 41,5% of the participants stated that the average income of the family

was below the minimum wage. 64,5% of the youth stated that they were born and raised in the city and 86% of them were raised in the nuclear family. 69,7% of the participants stated that they wanted to live with their mother and / or father after they got married and family and 78.5% did not want to stay in a nursing home when they got older. In addition, half of the youth (50,2%) stated that they wanted a colleague over 60 years of age in their working life.

It was determined that the participants had approximately $81,13 \pm 8,83$ score about the elderly discrimination. In this study, it has been determined that university students have a positive attitude towards elderly discrimination.

In order to determine whether there was a significant difference between the scores of the Elder Discrimination Attitudes Scale (EDAS) according to the gender variable, Independent Samples T Test was used and the difference between the arithmetic mean of the groups was found significant ($t=3,455$; $p>0,001$). This difference developed in favor of women. On the other hand, there was no statistically significant difference between the mean scores of the elderly discrimination attitude scale scores of participants born in rural / village or city ($t=3,455$; $p>0,05$). Similarly, there was no significant difference in the Attitudes of Elderly Discrimination Attitude Scale (EDAS) scores according to the family type variable. In other words, the participants living in the extended family or the nuclear family did not affect their elderly discrimination attitudes. While the family type did not affect the elderly discrimination, living / living with the elderly in the family affected the discrimination of the participants ($t=1,968$; $p<0,05$). The difference developed in favor of those living together with their grandparents. In other words, the participation of young people living with their grandparents in a part of their lives reflected their attitudes positively towards elderly discrimination.

When examining the young people's mean scores of the Elderly Discrimination Attitude Scale, it has been determined that there is a significant difference according to whether or not to want to work with individuals over 60 years of age ($t=3,33$; $p<0,001$). This difference is in favor of those who say they would like to work with individuals over 60 years of age in their professional life. Similarly, there was a statistically significant difference between the participants who wanted to live in the same house with their parents and / or fathers after they get married and have a family, according to mean scores of the EDAS ($t=3,45$; $p<0,01$). This difference is in favor of those who answered yes to living with their parents.

Within the scope of the research, they were asked whether they want to stay in a nursing home when they need care in the future. Most of the 811 respondents (79.3%) answered this question as no. The EDAS mean scores

of the participants were statistically significant between their status of living in a nursing home or not ($t=-2,897$; $p<0,05$). This difference is in favor of those who say I do not want to stay in a nursing home.

Conclusion and Discussion

When the results of the study are evaluated, it is determined that young people who have undergraduate degree in 2019 at Nevşehir Hacı Bektaş Veli University have a positive attitude towards elderly discrimination. In addition, the attitudes of young people towards old discrimination are affected by various variables. Turkey where there is a the demographic change, rapid aging of the population is one of these variables.

Elderly discrimination has some negative social and economic results. In order to prevent this, it is necessary to raise awareness of young people about elderly discrimination. Within this framework, it is recommended that various social, cultural and educational activities are organized in the course curriculum in universities.